

REZULTATI POSKUSNIH REJ DOJILJ IN REJNIC V SLOVENIJI

M. Čepon, J. Osterc, J. Ferčej, S. Čepin

Uvod

V Zahodni Evropi se je prireja mleka po letu 1987 ustalila in znaša okrog 170 milijon ton na leto. Mlečnost krav molznic se povečuje. Tako je po letu 1984 prisoten kontinuiran trend zmanjševanja števila molznic (FAO prod. Yearb.). Zato je in bo tudi v prihodnje iz mlečnih čred na voljo vse manj telet za prirejo mesa, ki tudi vse manj ustreza kriterijem današnjega kupca mesa. Tako v Evropi vse bolj narašča število krav mesnih pasem in križank med mlečnimi in mesnimi pasmami. Veliko večino teh krav redijo kot krave dojilje. Delež krav dojilj je v Zahodni Evropi zelo različen in se giblje med 16% in 33% od populacije vseh krav (Allen in Lienard, 1992). S ponovnim širjenjem gospodarskega križanja tudi iz mlečnih čred priredimo več kakovostnega mesa mladih govedi. Reja dojilj se v večini dežel širi tudi zaradi izkoriščanja marginalnih hribovitih območij in s tem ohranjanja poseljene in kulturne pokrajine.

Reje dojilj so delovno in tudi dohodkovno ekstenzivne tehnologije v govedoreji. Najpomembnejši tržni proizvod dojilje je odstavljeni tele. Zato je smiselnoučevati dejavnike, od katerih je odvisna telesna masa in kakovost odstavljenih telet. Med njimi sta zagotovo zelo pomembna genotip dojilje in terminalne pasme. Raziskave zadnjih let kažejo, da omogoča uporaba genotipov velikega okvirja večji dohodek na dojiljo in na ha kmetijske površine v primerjavi s pasmami majhnega in srednjega okvirja (Allen in Lienard, 1992).

To so najpomembnejši vzroki, zaradi katerih smo pričeli v Sloveniji s proučevanjem primernosti posameznih genotipov krav dojilj in rejnic že leta 1980. S proučevanjem rej krav za odrejo telet smo pričeli na poskusnem obratu v Logatcu, kasneje pa smo uvajali in spremljali reje krav za odrejo telet tudi na kmetijah in velikih farmah. V raziskave o primernosti genotipov krav smo vključili kombinirani rjav (R) in lisasto (L) pasmo, mesno šarole (CH) pasmo in križanke med R in L ter CH pasmo. Kot terminalno pasmo smo v začetku za osemenjevanje telic uporabljali Aberdeen Angus (AA) in za osemenjevanje krav bike CH pasme. Osamenjevanje krav z biki CH pasme še vedno

---

Rad je priopćen na Simpoziju Alpe-Adria Komisija V. za kmetijstvo, gozdarstvo, živilorejo in hribovsko kmetijstvo, Raziskovalna skupina za živilorejo in mlekarstvo, PRIREJA GOVEJEGA MESA NA TRAVINJU, Biotehniška fakulteta, Oddelek za zootehniko, Domžale 3. - 4. 11. 1994.

M. Čepon, J. Osterc, J. Ferčej, S. Čepin, Oddelek za zootehniko, Biotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani, Groblje 3, 61230 Domžale, SLO

nadaljujemo, medtem ko smo uporabo bikov AA pasme predvsem zaradi manjše zmogljivosti rasti njihovih telet opustili. Za obrejitev telic smo kasneje uporabljali Hereford (HE) pasmo kot pasmo z nekoliko večjo zmogljivostjo rasti, sedaj pa razmišljamo tudi o nekaterih drugih pasmah, ki kljub večji odrasli velikosti ne povzročajo težkih telitev pri telicah.

Dejstvo je, da se navkljub presežkom mleka v Sloveniji povečuje delež specializirane mlečne ČB pasme. Učinkovitost selekcije in z njo pogojen skupni maksimalni čisti dohodak, je namreč največji pri specializiranih pasmeh (Zagožen in Ločniškar, 1987). Za pritejo mesa pa je zanimivo tudi križanje ČB z mesnimi pasmami. V Angliji in na Irskem so križanke mlečnih z mesnimi pasmami že razmeroma dolgo časa tradicionalni vir komercialnih krav dojilj (Meat and Livestock Commission, 1984).

Tudi v Sloveniji proučujemo uspešnost rej krav dojilj in rejne križank ČB pasme. Določen delež krav, ki po svoji plemenski vrednosti za lastnosti mlečnosti zaostaja za sovrstnicami, lahko namenimo gospodarskemu križanju z mesnimi pasmami in pri tem izkoristimo tudi t.i. "profitni heterozis" (Moav, 1966). To je edini način, da tudi iz mlečnih čred pridobimo kakovostne klavne živali. Pitanje za zakol tako dobljenih telic pa v naših razmerah ni gospodarno. Smiselnejše jih je uporabiti kot krave dojilje ali rejnice, da pridobimo večje število kakovostnih telet za pritejo mesa. Pri proučevanju genotipov krav dojilj in rejnic smo posvetili večjo pozornost križankam med ČB in CH ter ČB in CH ter L pasmo.

Krave dojilje

Opredelitev materinskih lastnosti dojilj

Materinske lastnosti dojilj je zelo težko definirati. Kljub številnim razhajanjem v definiranju le-teh lahko nesporno rečemo, da so to lastnosti, ki neposredno in posredno vplivajo na odstotek, kakovost in telesno maso odstavljenih telet. Nekateri pravijo, da je ocenjevanje materinskih lastnosti dojilje ocenjevanje njene sposobnosti, da odredi vskako leto veliko in zdravo tele. Ob taki opredelitvi sodijo med materinske lastnosti predvsem plodnost, potek telitve, materinski čut (instinkt) in mlečnost. Predvsem od teh lastnosti dojilje je odvisna uspešna odreja njenega teleta.

Mlečnost krav dojilj

Mlečnost je lastnost, ki v prvih mesecih po telitvi odločilno vpliva na rast teleta; korelacija med mlečnostjo dojilje in prirastom njenega teleta je visoko pozitivna, preko 0.80 (Kumars s sod., 1979). To potrjujejo tudi kasnejše raziskave (Allen in Liendard, 1992). Mlečnost dojilje je odvisna od številnih faktorjev, med katerimi so najpomembnejši: genotip dojilje, nivo prehrane pred in po telitvi, kondicija, zaporedna laktacija, socialni rang dojilje v čredi, telitvena sezona, zdravje in vitalnost teleta, pogostnost sesanj, kvaliteta odnosa krava-tele in drugih. Tako npr. 1 kg večja rojstna masa teleta povzroči za 14.7+-2.7 kg ($P<0.01$) večjo mlečnost v 150-dnevni laktaciji (Somerville s sod., 1983).

V povprečju traja laktacija krav dojilj 6 - 9 mesecev, kar je odvisno predvsem od okoliških dejavnikov. Po številnih podatkih iz literature je mlečnost prvesnic za 20% do 30% manjša od mlečnosti odraslih dojilj. Po podatkih Allena in Lienarda (1992) znaša povprečna dnevna mlečnost dojilj 1.0 - 1.3% telesne mase dojilje in povprečna mlečnost v laktaciji 2.0 do 2.2 kg na 1 kg telesne mase dojilje.

Ugotavljanje mlečnosti dojilj je dokaj zapleteno, kajti mlečnost je odvisna tudi od tega, ali dojilje strojno molzemo (oxytocin) ali pa jih sesajo teleta. Pri strojni molži krav dojilj je količina namolženega mleka običajno manjša od tiste, ki ga posesajo teleta. Zato smo se v naših raziskavah ugotavljanja mlečnosti dojilj poslužili metode diferencialnega tehtanja telet pred in po sesanju. Nekatere povprečne rezultate o mlečnosti dojilj R, L in CH pasme, ter križanki R x CH prikazujemo v preglednici 1. Rezultati se nanašajo na kasno zimsko oz. zgodnje spomladansko telitveno sezono.

Preglednica 1: POVPREČNA DNEVNA MLEČNOST RAZLIČNIH GENOTIPOV KRAV DOJILJ (Osterc s sod., 1983, 1984, Čepon in Osterc, 1985).

Lastnost	CH n = 26	L n = 35	R n = 15	R x CH* n = 15
1. Kontrola				
Starost teleta,dni	29	34	29	39
Količina mleka,kg/dan	6.90	8.95	8.75	7.52
2. Kontrola				
Starost teleta,dni	46	51	47	60
Količina mleka,kg/dan	7.20	8.79	8.73	7.75

* R - rjava pasma, L - lisasta pasma, CH - šarole pasma

Največjo dnevno mlečnost so v povprečju dosegle dojilje kombiniranih pasem, sledile so križanke R x CH, najmanjšo mlečnost pa smo ugotovili pri dojiljah CH pasme. V naših poskusih so dosegle v povprečju prvesnice križanke R x CH 71-83% mlečnosti odraslih dojilj istega genotipa, L in CH prvesnice pa so dosegle v primerjavi z odraslimi dojljami istih pasem le 57-67% mlečnost. Povprečna količina posesanega mleka na minuto je bila pri prvesnicah od 0.31 do 0.48 kg/min in pri odraslih dojiljih od 0.42 do 0.61 kg/min. Ker je ta lastnost odvisna tudi od vitalnosti telet, veljajo ti podatki za teleta po CH očetih. V povprečju smo ugotovili največjo količino posesanega mleka na minuto pri dojiljah R in L pasme in najmanjšo pri dojiljah CH pasme.

Zanimiva je tudi ugotovitev odnosa med mlečnostjo dojilj in prirastom njihovih telet v zgodnji laktaciji. V zgodnji laktaciji niso prirasti zdravih telet odvisni samo od mlečnost dojilj, temveč tudi od kvalitete odnosa krava-tele (Osterc s sod., 1983, 1984). Podobno ugotavljajo tudi v Franciji, kjer je tradicija rej krav dojilj izmed vseh evropskih dežel najdaljša.

Na osnovi opravljenih raziskav lahko trdimo, da se pri analiziranih genotipih krav dojilj, ki jih uporabljamo v Sloveniji, vpostavi najkvalitetnejši odnos krava-tele pri dojiljah R pasme in križankah z R pasmo (npr. R x CH).

Etološki vidiki reje krav dojilj

Vzreja telet ne zahteva velike mlečnosti dojilj. Zato je smisleno pri zgodnje spomladanski telitveni sezoni dojlje v zimskem času krmiti restriktivno. V prosti rejji, ki je zaradi svoje cenenosti najgospodarnejši način reje dojilj v zimskem obdobju, prihaja restriktivnem krmljenju do izrazitejših socialnih odnosov v čredi. Ob neupoštevanju le-teh lahko prihaja do velikih reprodukcijskih motenj položajno nižje uvrščenih dojilj v čredi, kar negativno vpliva na gospodarnost reje dojilj. Kaznovalni učinek ima namreč na prizadeto dojljo ob spomladanski telitveni sezoni pogosto za posledico preslabo kondicijo ob telitvi. Le-ta sproži verižno reakcijo preko posameznih faz reprodukcijskega ciklusa, kar je vzrok predolgi dobi med dvema telitvama.

Podaljševanje le-te ima za posledico slabšo izkoriščenost paše in večjo porabo močne krme za enoto prirasta telet dojilj do odstavitev ali do klavne zrelosti.

Rezultate opazovanja obnašanja dojilj ob krmljenju in po njem v hlevu proste reje in na globokem nastilu lahko strnemo v ugotovitve, ki so prikazane v preglednicah 2 in 3. V poskus smo vključili 38 dojilj (18 CH, 6 L, 8 RxCH in 6 LxCH pasme) in 15 telic (9 L in 6 križank LxCH). Krave smo opazovali ločeno od telic. Opazovanja krav in telic so trajala po štiri dni pred in po telitvi. Ob začetku obeh štiridnevnih opazovanj so bile živali stehthane, določena pa je bila tudi kondicija z ocenami od 0 - 5. Po začetku krmljenja smo opazovali in beležili agresije med živalmi, socialni rang pa smo izračunali po metodi Sambrausa (1978).

Preglednica 2: ANALIZA VARIANCE ZA VPLIVE NA SOCIALNI RANG IN AGRESIJE PRED TELITVIJO (Osterc s sod., 1990).

Vir variabilnosti	D.F.	Agresije		Socialni rang	
		F-vredn.	P	F-vredn.	P
Krave (N=38)					
Vpliv pasme	3	0,27	0,84	0,28	0,84
Vpliv rogov	1	2,26	0,14	7,75	0,01
Vpliv kondicije	7	0,34	0,92	0,48	0,84
Vpliv D (linear)*	1	0,83	0,37	0,40	0,53
Vpliv zaporedne telitve (lin.)	1	0,09	0,77	0,04	0,83
Telice (n=15)					
Vpliv pasme	1	5,91	0,04	4,41	0,08
Vpliv rogov	1	0,47	0,52	0,43	0,54
Vpliv kondicije	4	1,58	0,29	1,27	0,37
Vpliv D (linear)	1	5,41	0,04	1,48	0,27

*D - Vpliv časa med opazovanjem in telitvijo.

Zanimiva je ugotovitev, da na število agresij in socialni rang pri kravah pred telitvijo ne vpliva nobeden od analiziranih vplivov, razen prisotnost rogov. Krave z rogovali so bile statistično značilno višje rangirane od krav brez roga ($P=0,01$). Na število agresij pa rogovali značilno ne vplivajo, čeprav se kaže tudi nasprotni trend ($P=0,14$).

Pri telicah pa lahko s 96% verjetnostjo trdimo, da je število agesij pri križankah s CH pasmo pred telitvijo večje kod pri L telicah. Ob nekoliko večjem tveganju (8.0%) lahko ugotovimo, da so omenjene križanke po socialnem rangu pred L telicami.

Preglednica 3: ANALIZA VARIANCE ZA VPLIVE NA SOCIALNI RANG IN AGRESIJE PO TELITVI (Osterc s sod., 1990).

Vir variabilnosti	D.F.	Agresije		Socialni rang	
		F-vredn.	P	F-vredn.	P
Krave (N=38)					
Vpliv pasme (P)	3	2.71	0.06	1.03	0.40
Vpliv rogov	1	5.64	0.01	5.24	0.01
Vpliv spola teleta (S)	1	8.47	0.01	8.28	0.01
Vpliv P x S3	3	1.10	0.37	0.34	0.79
Vpliv zaporedne teleta (linear)	1	1.14	0.30	0.21	0.65
Telice (n=15)					
Vpliv pasme (P)	1	1.43	0.32	3.57	0.09
Vpliv rogov	1	0.54	0.52	14.55	0.01
Vpliv spola teleta (S)	1	0.01	0.94	1.00	0.39
Vpliv x S	1	0.05	0.95	30.46	0.01
Vpliv teže teleta (linear)	1	0.85	0.42	3.57	0.09

Medpasemske razlike za število agresij in socialni rang pri kravah in telicah po telitvi niso značilne. Prisotnost rogov značilno vpliva na število agresij in socialni rang pri kravah, medtem ko je ta vpliv pri telicah značilen le za socialni rang ($P < 0,05$).

Krave, ki so telile bikce, so agresivnejše in po socialnem rangu višje uvrščene od krav s teličkami ($P < 0,05$). Pri prvesnicah (telicah) nismo ugotovili značilnega vpliva spola teleta na agresije in socialni rang. Pri prvesnicah smo ugotovili statistično močno značilen vskupni vpliv pasme matere in spola teleta ($P < 0,01$).

Pogoste so diskusije o vplivu telesne mase in kondicije dojilje na socialni rang v čredi. Na osnovi prej prikazanih rezultatov tega ne moremo potrditi. Zanimivi pa so rezultati poskusa, kjer smo ugotavljali socialni rang dojilj ob jaslih tik pred odhodom na pašo (v povprečju 2 meseca po telitvi) - preglednica 4.

Preglednica 4: TELESNA MASA IN KONDICIJA DOJILJ TER SOCIALNI RANG PRED ODHODOM NA PAŠO (Osterc s sod., 1989).

T.masa,kg	736	670	529	548	623	591	604	645	678	527	485	500	516
Kondicija	3.5	3.0	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	3.0	2.0	1.5	1.5	1.5
Soc. rang	1	2	3	4	5	6	7	8-9	8-9	10	11	12	13

Prikazane rezultate bi lahko komentirali tudi v smislu, da socialni rang pri jaslih v času hlevske reje pomembno vpliva predvsem na kondicijo dojilj in manj na telesno maso.

Prirsti telet krav dojilj rjave, lisaste in šarole pasme in vplivi nanje

Za prikazovanje vplivov na dnevne priraste telet povzemamo analizo 8-letnega obdobja. V tem času je 112 CH, 69 L in 31 R dojilj ter 32 križank R x CH ter 19 LxCH telilo 253 telet po CH, HE in AA bikih. Vse dojilje so telile od januarja do aprila meseca vsako leto. Dojilje so šle na pašo skupaj s teleti v začetku maja vsakega leta, v povprečju je trajala pašna sezona 188 dni. Proučevani so bili vplivi genotipa dojilje in terminalne pasme, spola teleta, leta in starosti teleta ob začetku paše na dnevne priraste telet v različnih časovnih obdobjih do odstavitev koncem pašne sezone. Razlike med posameznimi razredi znotraj vplivov so bile testirane z Duncanovim multiplim rang testom. Najpomembnejši rezultati so prikazani v preglednicah 5 in 6.

Preglednica 5: F-VREDNOSTI ZA VPLIVE NA DNEVNE PRIRASTE OD ROJSTVA DO ZAČETKA PAŠE, V PRVEM IN DRUGEM DELU PAŠE, V CELOTNI PAŠNI SEZONI IN OD ROJSTVA DO ODSTAVITVE KONCEM PAŠE, N=263, (Osterc in Čepon, 1988, Čepon, 1990).

Vir variabilnosti	D.F.	F - vrednosti				
		DP ₁	DP ₂	DP ₃	DP ₄	DP ₅
Genotip dojilje (GD)	4	1.11	4.27 ²	1.01	0.45	0.48
Pasma očeta (PO)	2	6.46 ²	32.56 ²	9.17 ²	18.86 ²	23.66 ²
Spol (S)	1	1.59	3.02	4.55 ¹	5.02 ¹	4.03 ¹
Leto (L)	7	2.71	10.23 ²	10.10 ²	6.09 ²	6.44 ²
GDxPO	8	1.39	0.88	0.63	0.79	1.06
GDxS	4	1.37	0.96	1.59	1.31	1.70
POxS	2	0.50	0.85	7.80 ²	2.77	2.40
Starost teleta-Linear	1	0.27	4.96 ¹	0.01	0.19	0.03
- Quadr.	1	5.01 ¹	9.33 ²	1.21	4.81 ¹	0.05
- Cubic	1	3.52	7.07 ²	2.43	4.95 ¹	0.09

¹ - P<0.05, ² - P<0.01; DP₁ - dnevni prirast od rojstva do začetka paše, DP₂ - dnevni prirast v prvem delu paše (97 dni), DP₃ - dnevni prirast v drugem delu paše (91 dni), DP₄ - dnevni prirast v celi pašni sezoni, DP₅ - dnevni prirast od rojstva do odstavitev koncem paše.

Ob kasno zimski oz. zgodnje spomladanski telitveni sezoni je smiselno nekoliko restriktivno krmiljenje dojilj v hlevu od telitve do začetka paše zaradi boljšega izkoriščenja cenene paše. Ob prehodu na celodnevno pašo, ki je na voljo, se razlika v mlečnosti med posameznimi genotipi dojilj poveča. To potrjuje tudi statistično značilni vpliv genotipa dojilj na prirast njihovih telet v prvem pašnem obdobju (DP₂).

Vpliv pasme očetov na priraste telet je v vseh analiziranih obdobjih statistično močno značilen. To je razumljivo, saj gre tako po intenzivnosti kot tudi zmogljivosti rasti za povsem različne pasme.

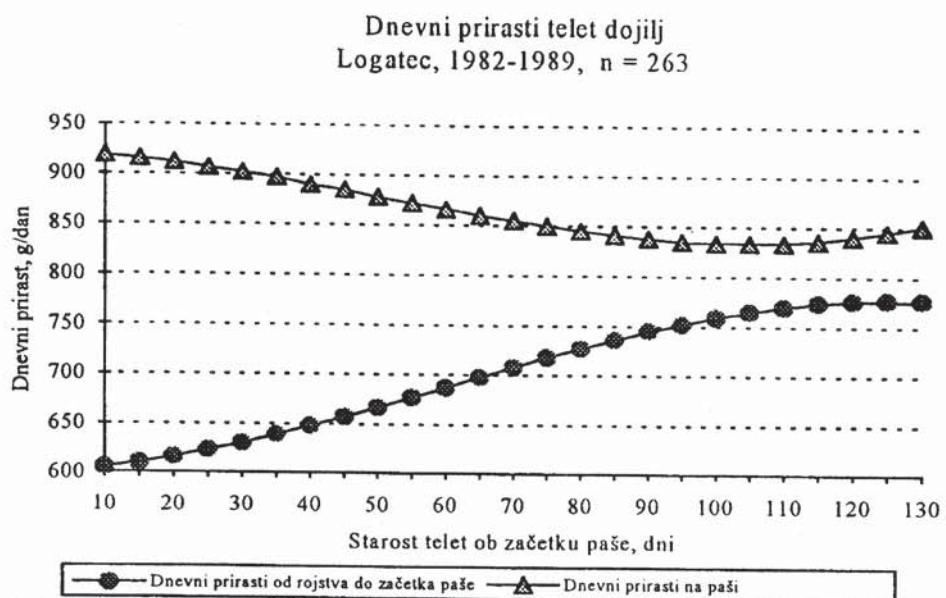
Preglednica 6: VPLIV GENOTIPA DOJILJE, PASME OČETA IN SPOLA (S) NA DNEVNE PRIRASTE TELT DOJILJ, LSQ-ABSOLUTNE VREDNOSTI, G/DAN, N=263 (Osterc in Čepon, 1988, Čepon, 1990).

Vpliv	Prir. od roj. do zač. paše (DP ₂)	Prir. v 1. delu paše (DP ₂)	Prir. v 2. delu paše (DP ₂)	Prir. na paši (DP ₂)
Genotip dojilje				
R*	795	947 ^{ce}	780	831
RxCH	750	770 ^{af}	916	875
L	703	982 ^{de}	824	876
LxCH	667	922 ^{ade}	849	860
CH	618	837 ^{abc}	874	857
Pasma očeta				
CH	798	1023 ^a	932 ^a	966 ^a
HE	694	-	-	892 ^{ab}
AA	628	759 ^b	766 ^b	739 ^b
S-bikci	734	931	906 ^a	902 ^a
S-telice	679	852	791 ^b	829 ^b

* - CH-šarole p., R-rjava p., L-lisasta p., HE-hereford p., AA-aberdeen angus pasma.
Statistično značilne so razlike med razredi znotraj posameznega vpliva, ki nimajo skupne črke (P<0.05, Duncanov multipli rang test).

Zanimiva je tudi ugotovitev, da spol telet značilno ne vpliva na dnevne priraste telet v prvih dveh obdobjih rasti, čeprav se kaže trend večjega priraščanja bikcev v primerjavi s teličkami. Podrobnejša analiza pokaže, da so bikci po CH očetih v drugem delu paše (DP₃) priraščali kar za 211 g/dan več kot teličke. Prirsti bikcev in teličk v istem obdobju in po AA očetih pa so bili zelo izenačeni (Čepon, 1990). Podobno ugotavlja tudi drugi raziskovalci in se pogosto nagibajo k hipotezi, da teličke velikega okvirja na paši slabše izkoriščajo svoj genetski potencial za rast v primerjavi z bikci enakega ovkirja (Korn in Langholz, 1987). S tega stališča je zanimiva tudi značilna interakcija med pasmo očeta in spolom teleta v drugem delu paše.

Vključitev multiple regresije v statistični model značilno pojasnjuje vpliv starosti telet ob začetku paše na dnevne priraste do začetka paše in na paši (Čepon, 1990). Prikazani rezultati so zanimivi predvsem z gospodarskega stališča. Od telitvene sezone je torej močno odvisno razmerje med porabo drage zimske krme in izkoriščenostjo cenene paše - graf 1.

Graf 1: REGRESIJA STAROSTI TELET OB ZAČETKU PAŠE NA DNEVNE PRIRASTE OD ROJSTVA DO ZAČETKA PAŠE IN NA PAŠI, (Čepon, 1990).

Prirasti telet krav dojilj križank črnobele pasme in vplivi nanje

Analizirali smo obdobje od 1988 do 1991. leta. V analizo smo vključili 164 dojilj križank med ČB in CH pasmo in 57 dojilj trojnih križank med ČB, CH in L pasmo. V spomladanskih telitvenih sezонаh (marec, april) je bilo rojenih 73 telet po L očetih in 148 telet po HE očetih. Dojilje so bile skupaj s teleti iz hleva prestavljene na celodnevno pašo koncem aprila, kjer so ostale preko dneva in noči do zaključka pašne sezone. Na paši živali nismo dokrmljevali. Povprečna starost telet dojilj ob odstavitev koncem paše je bila 187 dni. Podatke smo izvrednotili iz LSQ metodo (Harvey, 1987). V statistični model smo kot sistematske vplive vključili genotip dojilje (2), pasmo očeta (2), spol teleta (2) in leto (4).

Teleta dojilj križank med ČB in CH pasmo so priraščala od rojstva do odstavitev koncem paše za 2.4% več od telet dojilj, ki so bile trojne križanke (preglednica 8). Razlika ni bila statistično značilna (preglednica 9). Iz tega lahko sklepamo, da je bila mlečnost obeh genotipov dojilj, od katere so odvisni tudi prirasti telet, zadovoljava in ni vplivala na razlike v prirastih telet. Ker je mlečnost poleg genotipa odvisna tudi od odrasle velikosti dojilj (Allen in Lienard, 1992), je neizrazit vpliv analiziranih genotipov dojilj na priraste njihovih telet tudi logičen.

M. Čepon i sur.: Rezultati poskusnih rej dojilj in rejnic v Sloveniji

Preglednica 7: DNEVNI PRIRASTI TELET KRAV DOJILJ OD ROJSTVA DO ODSTAVITVE KONCEM PAŠE (Čepon, 1994).

	Spol teleta	n	Masa ob rojstvu,kg		Dnevni prirast,g	
			$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	Sd
Genotip dojilje						
ČB*CH1	b	89	32,8	5.3	913.0	157.2
	t	75	32.5	5.2	857.9	118.1
(ČBxCH)xL	b	24	31.0	3.9	876.2	109.2
	t	33	29.9	4.9	836.4	118.7
Pasma očeta						
L	b	41	36.4	4.4	952.0	153.6
	t	32	35.0	4.5	889.7	125.0
HE	b	72	29.8	3.9	878.6	140.0
	t	76	30.8	4.9	835.2	112.1

1: ČB-črnobela pasma, CH-šarole pasma, L-lisasta pasma, HE- hereford pasma, b-bikci, t-tekličke

Preglednica 8: LSQ-SREDNJE VREDNOSTI ZA PRIRASTE TELET DOJILJ OD ROJSTVA DO ODSTAVITVE KONCEM PAŠNE SEZONE, G/DAN (Čepon, 1994).

	n=221	LSQ=abs.	LSQ=rel.	S.E.
μ		880.1	100.0	11.4
Genotip dojilj-ČBxCH1	164	890.6	101.2	10.2
Genotip dojilj-(ČBxCH)xL	57	869.6	98.8	19.7
Pasma očeta - L	73	911.3	103.5	19.2
Pasma očeta - HE	148	849.0	96.5	14.8
Spol teleta - bikci	113	903.5	102.7	14.6
Spol teleta - teličke	108	856.7	97.3	14.2
Leto - 1988	33	869.0	98.7	27.0
Leto - 1989	46	847.0	96.2	21.2
Leto - 1990	63	929.2	105.6	17.2
Leto - 1991	79	875.4	99.5	19.7

1: ČB-črnobela pasma, CH-šarole pasma, L-lisasta pasma, HE- hereford pasma.

Pasma očeta močno vpliva na dosežne priraste telet dojilj od rojstva do odstavitve koncem paše (preglednica 9). Večji prirasti telet po L očetih v primerjavi s prirasti telet po HE očetih so pričakovani. L pasma je pasma s precej večjo odraslo velikostjo v primerjavi s HE pasmo. Ker je intenzvinost rasti tesno korelirana z odraslo velikostjo (Taylor, 1985), lahko omenjeni vpliv očetov na priraste telet razložimo z odraslo velikostjo oz. velikostjo okvirja terminalne pasme. Podobne tende ugotavlajo tudi pri ostalih poskusih ne glede na pasmo krav dojilj (Čepon, 1990, Rahnefeld, 1990).

Bikci so priraščali v povprečju za 46.8% g/dan več od teličk. Vpliv spola telet na njihove dnevne priraste do odstavitev je statistično močno značilen ($P<0,01$). Večja rojstna teža bikcev (preglednica 7) ima za posledico večjo mlečnost dojilj (Somerville, 1983). Etološke študije krav dojilj (Oster c in Čepon, 1988) kažejo, da so bikci pri sesanju agresivnejši. Tudi agresivnejše sesanje in predvsem večja frekvence sesanj vplivajo na večjo mlečnost dojilje (Kyuma in sod., 1979). Leta pa ima zagotovo za posledico večje dnevne priraste bikcev v primerjavi s teličkami.

Preglednica 9: ANALIZA VARIANCE ZA DNEVNE PRIRASTE TELET DOJILJ OD ROJSTVA DO ODSTAVITVE KONCEM PAŠNE SEZONE (Čepon, 1994):

Vir variabilnosti	D.F.	F-vrednosti	P
Genotip dojilje	1	0.95	0.332
Pasma očeta	1	5.88	0.016
Spol teleta	1	7.04	0.009
Leto	3	3.92	0.008

Tudi leta, v katerih je bil opravljen poskus, so statistično značilno vplivala na dosežene priraste telet do odstavitev ($P<0,01$). Pašnik je bil na izrazito kraškem območju, ki je zelo občutljivo na sušo. Zato je kakovost paše znotraj posameznega leta in še posebej med leti zelo varijabilna. To je zagotovo glavni razlog tako variabilnih dnevnih prirastov zdravih telet dojilj od rojstva do odstavitev koncem paše.

Krave rejnice

Gospodarnost rej dojilj lahko povečamo z dodajanjem tujega teleta kravi dojilji, ki tako postane rejnjica. Za uspešnost reje sta pomembni predvsem dve lastnosti krave rejnice: poleg svojega mora sprejeti še dodano tele in zanj skrbeti ter imeti mora dovolj mleka za odrejo obeh telet. Že dolgo je poznano, da je kar 90% krav pripravljena sprejeti tuje tele in zanje tudi skrbeti (Gadow, 1965). Poznano je tudi, da večja pogostnost sesanj dveh telet stimulira večjo mlečnost ne glede na to, ali gre za dvojčke ali za lastno in dodano tele. Oster c s sod. (1985) je ugotovil, da imajo dojilje križanke z mesnimi pasmami, ki telijo dvojčke, za preko 40% večjo mlečnost od mlečnosti istopasemskih dojilj z enojčki. Na osnovi rezultatov mlečnosti pri dojiljah kombiniranih pasem in križankah med kombiniranimi in CH pasmo smo ocenili, da bi bile omenjene dojilje sposobne ob svojem teletu vzrediti še dodano (tuje) tele. Ta naša ocena je bil tudi pomemben razlog, da nismo ugotavljali mlečnosti križank ČB pasme.

V naših proučevanjih smo pri načrtovanju in izvedbi rej krav rejnic posvečali največjo pozornost načinom dodajanja tujega teleta kravi rejnjici. Naš cilj je bil, da rejnjica sprejme tele in mu dovoli sesati, ter da zanj tudi skrbi podobno kot za svoje tele.

V prvih poskusih smo rejnicam dodajali tuje teleta, ko so bila njihova lastna teleta starca v povprečju 3 tedne. Dodajali smo teleta, ki so bila od lastnih telet starejša od 7 do 10 dni. S pomočjo vestnega dela oskrbovalca (kontrolirano spuščanje telet k

sesanju), so krave v povprečju v enem tednu sprejela dodana teleta. Zanimivo je bilo, da so izmed vseh analiziranih genotipov krav za odrejo telet najhitreje in brez težav sprejele dodana teleta križanke RxCH. Povprečni dnevni prirast obeh telet po kravi rejnicici (CH, RxCH in LxCH) so v celotni pašni sezoni (179 dni) znašali 1.571 g/dan. V istem obdobju so priraščala teleta dojilj enakih genotipov v povprečju le 846 g/dan. Tako je bil skupni prirast po kravi rejnicici kar za 85% večji od prirasta po kravi dojilji (Čepon in Osterc, 1986).

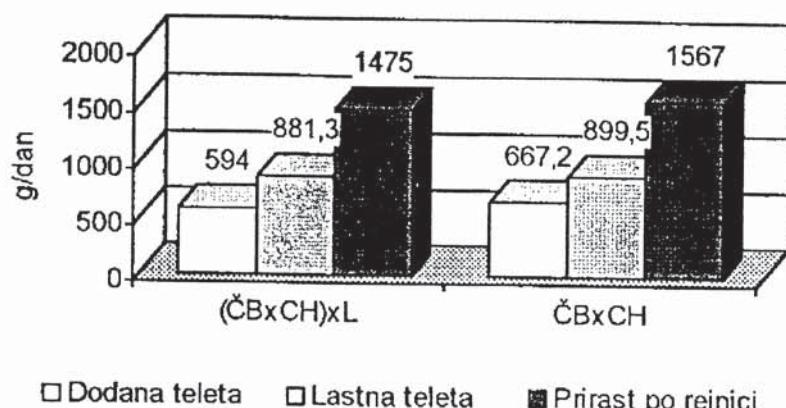
V zadnjih letih smo intenzivnejše proučevali uspešnost rej krav rejnic pri genotipih, kjer smo kot krave rejnice uporabili križanke ČB pasme. Nekoliko smo spremenili tudi način dodajanja tujega teleta kravi rejnicici. Kravam smo dodajali tuje tele že v prvem tednu (3-5 dni) po telitvi. Pri dodajanju tujega teleta smo pazili na to, da je bilo dodano tek starejše in težje od lastnega teleta in s tem pri sesanju agresivnejše od lastnega teleta. Pri takem načinu kontroliranega dodajanja je velika večina krav (>95%) sprejela dodano tele že po 3 dneh. V primerjavi s prejšnjim načinom dodajanjem telet, je dodajanje telet v prvem tednu po telitvi tudi za oskrbovalca živali lažje. Nekateri primerjalni rezultati dnevnih prirastov telet krav dojilj in krav rejnic križank ČBxCH so prikazani v preglednici 10. Zelo vzpodbudna je ugotovitev, da je bil povprečni skupni prirast lastnega in dodanega teleta po kravi rejnicici v celotni pašni sezoni za 75% večji od prirasta telet krav dojilj.

Preglednica 10: POVPREČNI DNEVNI PRIRASTI TELET KRAV DOJILJ IN KRAV REJNIC KRIŽANK ČBxCH NA CELODNEVNI PAŠI (Osterc in Čepon, 1989).

Kategorija in genotip telet	n		T1*,kg	T2,kg	Prirast,g/dan
Teleta krav dojilj	18	–x	45.9	205.6	947
(ČBxCH)xL		SD	9.9	22.0	125
Teleta krav rejnic					
- Lastna teleta	7	–x	64.6	217.3	887
(ČBxCH)xL		SD	25.6	33.2	104
- Dodana teleta	7	–x	78.0	220.4	771
4 ČB,3 ČBxCH		SD	29.8	34.6	106
Skupaj po rejnicici	7	–x		1658	
		SD		167	

*T1-Telesna masa ob začetku paše, T2-Telesna masa ob koncu paše

Analiza skupnega povprečnega prirasta po kravi rejnicici nakazuje, da genotip rejnic (ČBxCH in (ČBxCH)xL) značilno ne vpliva na skupni prirast obeh telet po kravi rejnicici (Čepon in Polajnar, 1993). Medtem, ko so bili dnevni prirasti lastnih telet obeh genotipov dojilj dejansko enaki, se kaže trend boljšega priraščanja dodanih telet pri rejnicah križankah ČBxCH (n=10) v primerjavi z rejnicami (ČB x CH)xL (n=7) - graf 2.

Graf 2: DNEVNI PRIRASTI LASTNIH IN DODANIH TELET IN SKUPNI PRIRAST PO REJNICI (Čepon in Polajnar, 1993).

V istem poskusu smo tudi ugotovili, da so povprečni dnevni prirasti lastnih telet značilno večji od prirastov dodanih telet. Vsa lastna teleta rejnic so bila po HE očetih. Znotraj lastnih telet spol ni vplival na dnevne priraste na paši. Zanimiva je tudi ugotovitev, da so rejnicam dodane teličke križanke ČBxCH priraščale na paši značilno več od bikcev ČB pasme - preglednica 11.

Preglednica 11: ANALIZA VARIANCE ZA DNEVNE PRIRASTE TELET REJNIC NA PAŠI (Čepon in Polajnar, 1993):

Vir variabilnosti	D.F.	F - vrednosti	P
Kategorija telet	1	49.22	0.00
Spol: lastna teleta	1	1.80	0.19
Spol: dodana teleta	1	11.86	0.00
Teža ob začetku paše	1	0.40	0.53

Povprečni dnevni prirasti telet po kravi rejnicu so bili pri križankah ČB*CH za 85% in pri križankah (ČBx(CH)xL za 69% večji v primerjavi z dnevнимi prirasti telet dojilj istih genotipov - preglednica 12.

Preglednica 12: PRIMERJAVA DNEVNHIH PRIRASTOV TELET NA PAŠI PO DOJILJI IN REJNICI (Čepon in Polajnar, 1993).

Genotip dojilje	n	Dnevni prirast,g/dan	
		$\bar{x}$	SD
- ČBxCH	60	847	94
- (ČBxCH)xL	31	874	89
Genotip rejnice			
- ČBxCH	10	1567	133
- (ČBxCH)xL	7	1475	149

Sklepne ugotovitve

Najpomembnejši cilj reje krav dojilj je, da vsako leto odredi tele. Zato je potrebno posebno pozornost posvetiti plodnosti dojilj. V zimskem obdobju je pri prosti rejji krav potrebno upoštevati dejavnike, ki vplivajo na socialni rang in agresivnost v čredi. Upoštevanje etoloških vidikov reje dojilj v zimskem obdobju je eden od potrebnih pogojev za željene telitve znotraj kratke telitvene sezone. Nikakor ne smemo združevati krav z rogovi in brez njih. V posameznih obdobjih pa vplivajo na agresivnost in socialni rang v čredi tudi genotip dojilje ter starost in spol njenega teleta.

Na dnevne priraste telet krav dojilj v različnih časovnih obdobjih od rojstva do odstavitev poleg genotipa dojilje najbolj vpliva terminalna pasma. Teleta dojilj dosegajo največje priraste po bikih velikega okvirja (šarole, lisata pasma) in v povprečju najmanjše po bikih z majhno zmogljivostjo rasti (Aberdeen Angus, Hereford). Telitveno sezono je smiselno prilagajati ceni in količini zimske krme in paše. Do odstavitev koncem pašne sezone priraščajo v povprečju bikci več od tekličk. Ob zgodnje spomladanski telitveni sezoni imajo boljši dnevni prirasti telet do začetka paše (dražja zimska krma za kravo in tele) običajno za posledico nekoliko manjše priraste na ceneni paši in obratno.

Krave rjave pasme ter križanke rjave pasme z mesnimi imajo dovolj mleka, da lahko ob svojem vzredijo še dodano tele. Poleg tega brez težav sprejemajo dodana teleta in z njimi vzpostavijo kvalitetni skrbniški odnos tekom cele laktacije. Tudi krave črnobele in lisaste pasme ter križanke z mesnimi pasmami so pripravljene sprejemati tuja teleta. Najmanj težav pri sprejemanju tujih telet lahko pričakujemo, če nekaj dni kontrolirano dodajamo kravam tuje tele v prvem tednu po telitvi. Dodano tele naj bo nekaj dni starejše, da bo pri sesanju nekoliko agresivnejše od lastnega teleta. V primerjavi s prirastom po kravi dojilji lahko dosežemo po kravi rejnicu povprečno za 65% - 85% večje dnevne priraste od rojstva do odstavitev telet koncem pašne sezone.

REFERENCE

1. Allen, D.M., Lienard, G. (1992): Suckler Herds in Western Europe. V: Jarrige, R./Beranger, C.(ed) Beef Cattle Production, C 5, Amsterdam, s. 247-257
2. Čepon, M., Osterc, J. (1985): Mlečnost različnih genotipov krav dojilj. Arhiv za poljoprivredne nauke, Beograd, 46, 161, s. 45-51
3. Čepon, M., Osterc, J. (1986): Prirasti telet krav in krav rejnic. V: Zb. biotehniške fak. Univerze v Ljubljani, Kmetijstvo (Živilnoreja), 48, s. 207-218
4. Čepon, M. (1990): Nekateri vplivi na priraste telet krav dojilj. V: Zb. biotehniške fak. Univerze v Ljubljani, Kmetijstvo (Živilnoreja), 56, s. 25-40.
5. Čepon, M., Polajnar, Marjana (1993): Prirasti telet hereford - križancev pri dojiljah in rejnicah. V: znanost in praksa v govedoreji, 17. zvezek. Ljubljana, Živilnorejska poslovna skupnost, s. 91-98.
6. Čepon, M. (1994): Rearing analysis of crossbred suckler cows with black and white breed. V: Znanost i praksa u poljoprivredi i prehrabenoj tehnologiji, Osijek, XXIV, , s. 43-47
7. Kyuma, T., Takizawa, S., Takahashi, M., Kikuchi/T. (1979): Effect of dams milk production on the growth of suckling beef calves on pasture. Bull. Tohoken Natl. Agric. Exp. Stn. No. 60(1979)
8. Moav, R. (1966): Specialized sire and dam lines. anim. prod., 8, s. 193-203, 203-211, 365-374, 375-390
9. Osterc, J., Čepon, M., Krek, V., Čeh, J. (1983): Mlečnost krav dojilj. Poročilo URP: Etologija, ekologija in varstvo okolja v živilnoreji, Domžale, 12 s.

10. Osterc, J., Čepon, M., Krek, V., Čeh, J. (1984): Mlečnost in pripravljenost za rejništvo različnih genotipov krav dojilj. Poročilo URP: Etologija, ekologija in varstvo okolja v živinoreji, Domžale, 7 s.
11. Osterc, J., Čepon, M., Krek, V., Čeh, J. (1985): Mlečnost dojilj in rejnic ter prirasti telet. Poročilo URP: Etologija, ekologija in varstvo okolja v živinoreji, Domžale, 15 s.
12. Osterc, J., Čepon, M. (1988): Influence of beef bulls and beef cows on calves daily gains. 3rd world congress sheep and beef cattle breeding, Paris 1988-06-19/23. Paris, I.N.R.A., s. 201-203
13. Osterc, J., Čepon, M. (1989): Prirasti telet dojilj in rejnic križank črnobele z rjavi in šarole pasmo. V: Znanost in praksa v govedoreji, 13. zvezek. Ljubljana, Živinorejska poslovna skupnost, s. 105-112
14. Osterc, J., Štuhec, I., Čepon, M., Čeh, J. (1990): Ocene primernosti tipov krav za dojilje in rejnice. Poročilo URP: Etologija, ekologija in varstvo okolja v živinoreji, Domžale, 11 s.
15. Rahnefeld, G.W., Weiss, G.M., Fredeen, H.T. (1990): Milk yield and composition in Beef Cows and their effects on cow and calf performance in two environments. Can J. Anim. Sci., 70, s. 409-423.
16. Somerville, S.H., Lowman, B.G., Edwards, R.A. (1983): A study of the relationship between plane of nutrition during lactation and certain production characteristics in autumn calving suckler cows. Anim. Prod. 37, s. 353-363
17. Taylor, C.S. (1985): Use of genetic size-scaling in evaluation of animal growth. J. Anim. Sci., 61, s. 118-143.
18. Zagoren, F., Ločniškar, F. (1987): Primerjava učinkovitosti selekcije kombiniranih oziroma specializiranih pasem. V: Zb., Biotehniške fak., Univ. v Ljubljani, Kmetijstvo (Živinoreja), 50, Domžale, Oddelek za živinorejo, s. 11-20.